

Treogtredefindstyvende Møde.

Tirsdagen den 24de Januar, N. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.*

Formanden: Igaar blev efter Slutningen af Mødet ombidt den af mig anmeldte Betænkning over „Forflag til Lov om Ordningen af Tiendeforholdene paa Wæ og i nogle forhen blandede Sogne i Ribe Stift“.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Fortsættelse af anden Behandling af „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872.“ (§ 22, Krigsministeriet, og § 23, Marineministeriet, samt af § 25 Post 10—16.)

Formanden: Det vil erindres, at det er de Uffnit, der angaa Krigsministeriet, som ere under Forhandling.

C. B. Nyholm: De Bemærkninger, jeg har at fremsføre for det ærede Thing, angaa ikke de store og almindelige Spørgsmaal, som igaar have bekræftiget os, men til Gjen- gjæld skal jeg heller ikke ret længe lægge Beslag paa det ærede Things Opmærksomhed. Det hedder i Nr. 31 af den af Finantsudvalget afgivne Betænkning i Slutningen saaledes — med den høitærede Formands Tillidelse skal jeg læse det op —: „Udvalget er enigt med Ministeriet i, at den af Nyborg Kommune budte Pris“ — for Fæstningsværkerne nemlig — „er for lav, og antager, at ved Udparcellering vil idetmindste den af Ministeriet fordrede Sum indkomme.“ Jeg tvivler naturligvis ikke om, at det ærede Udvalg har undersøgt hele denne Sag grundigt og har afgivet sin Betænkning efter bedste Etjen; men jeg tror, at denne Sag ikke maa ses alene fra Statskassens Standpunkt. Efter min Opfatelse skyldes der i dette Tilfælde Nyborg Kom-

mune et ikke ringe Billighedshensyn. Dengang da Loven af 28de Februar 1869 om Nyborg Fæstningsværkers Nedlæggelse blev behandlet her i Salen, blev det fra forskjellige Sider anset som en Selvfølge, og forøvrigt ogsaa optaget i selve Loven, at Nyborg Fæstningsværker vilde blive overladte Nyborg Kommune paa billige og rimelige Bilskaar; men jeg maa fremhæve, at en Kjøbesum af 30,000 Rd. vil, saaledes som Forholdene stille sig i Nyborg, være altfor overdreven stor. Det er for stort et Beløb, naar man tager Hensyn til de betydelige Offre, som hele denne Sag middelbart vil føre med sig, thi Sagen er ikke afgjort alene med Kjøbesummen, men andre forskjellige og meget betydelige Byrder ville følge med. Det ærede Udvalg siger, at ved Udparcellering vil denne Sum kunne udkomme; det tvivler jeg ikke paa, jeg tør i alt Fald ikke modsigge Muligheden heraf, men saa maa man have Tid til at give sig Stunder med saadan Udparcellering, man maa have Tid til at kunne afvente Konjunkturernes Forandring; thi de kunne jo gaa op og ned i saa Henseende. Det vil nu Statskassen ganske vist have Tid til, men Nyborg Kommune har ikke Leilighed til at vente derpaa; det tror jeg ikke behøver videre Bevis, at Nyborg Kommune ikke paa den Maade vil kunne afvente Konjunkturerne, som Staten fornaar det. Dertil kommer, hvad forøvrigt ogsaa fremgaar af de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem Ministeriet og Kommunen, at det er Tanken i Nyborg, at en Del af Terrænet ikke skulde udstyldes til privat Benyttelse, men bevares samlet for Byen til forskjellige Diemed uden direkte Indtægtsudsigter og til at skaffe fri Luft Afgang til Byen. Dette anses nødvendigt af sanitære Hensyn, ligesom ogsaa Nyborg Kommune, hvis den kommer til at overtage Fæstningsværkerne, vil blive nødt til at anvende ikke ubetydelige Beløb til at udfylde en Del af Fæstningsgraven ud mod Havnen, der befinder sig i en uheldig Tilstand, og hvorfra der navnlig i den varme Tid af Aaret udgaar skadelige Dunster over Byen, som flere Gange efter Saglyndiges Formening have vist sig at være ikke saa lidet farlige for Beboernes Helbred. Dette vil jeg bede det ærede Thing og